

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 8ης Μαΐου 2001 *

Στην υπόθεση T-182/99,

Γεώργιος Καραβέλης, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Χ. Ταγαρά, δικηγόρο,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Γ. Παντάλη, επικουρούμενο από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού-εναγομένου,

που έχει ως αντικείμενο, αφενός, προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του Κοινοβουλίου περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον βαθμό Α 4 κατά την περίοδο προαγωγών 1998 και, αφετέρου, αγωγή για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Lindh, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: G. Hezig, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 12ης Δεκεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το άρθρο 45, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) έχει ως εξής:

«Η προαγωγή κατά βαθμό παρέχεται με απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και συνεπάγεται την κατάληψη από τον υπάλληλο του αμέσως ανωτέρου βαθμού της κατηγορίας ή του κλάδου στον οποίο ανήκει. Η προαγωγή γίνεται

αποκλειστικά με επιλογή μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στον βαθμό τους, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς.

[...]

- 2 Οι προαγωγές των υπαλλήλων του Κοινοβουλίου κατά την περίοδο προαγωγών 1998 πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με διαδικασία που προβλέπεται στην εσωτερική οδηγία προς τις συμβουλευτικές επιτροπές προαγωγών της 17ης Ιανουαρίου 1992 (στο εξής: εσωτερική οδηγία) και στην απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 1992, η οποία καθιερώνει ένα νέο σύστημα διαχειρίσεως θέσεων και σταδιοδρομών (στο εξής: απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1992). Οι διατάξεις αυτές γνωστοποιήθηκαν και διευκρινίστηκαν στο προσωπικό του Κοινοβουλίου με ανακοίνωση της 18ης Οκτωβρίου 1995 (στο εξής: ανακοίνωση της 18ης Οκτωβρίου 1995).
- 3 Το άρθρο 3 της εσωτερικής οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Οι επιτροπές προαγωγών είναι αρμόδιες να προβαίνουν στη σύγκριση των προαγώγιμων υπαλλήλων που προτείνονται για προαγωγή από τον αρμόδιο γενικό διευθυντή εντός της ίδιας σταδιοδρομίας ή από μια σταδιοδρομία προς την ανώτερη.

2. Οι επιτροπές προαγωγών αποφασίζουν βάσει του πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων, οι οποίοι κατατάσσονται σύμφωνα με τα ισχύοντα και αναγραφόμενα στο παράρτημα κριτήρια. Οι μονάδες που περιέχονται στις εκθέσεις βαθμολογίας πολλαπλασιάζονται με διάφορους διορθωτικούς συντελεστές, προκειμένου να εξουδετερωθούν οι διαφορές στον τρόπο βαθμολογήσεως μεταξύ των γενικών διευθύνσεων ή των αυτοτελών υπηρεσιών, εκτός αν πρόκειται για διοικητικές μονάδες που έχουν λιγότερους από πέντε βαθμολογούμενους υπαλλήλους στη συγκεκριμένη κατηγορία. Οι επιτροπές αποφασίζουν βάσει της τελευταίας εκθέσεως βαθμολογίας, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την προηγούμενη έκθεση, κυρίως όσον

αφορά αφενός τους υποψηφίους για τους οποίους οι δυνατότητες προαγωγής είναι οριακές και αφετέρου κάθε άλλη ιδιαίτερα λεπτή περίπτωση, για την οποία είναι αναγκαία ενδελεχέστερη εξέταση. Οι επιτροπές λαμβάνουν υπόψη, σε περίπτωση υπερβάσεως ορισμένου επιπέδου βαθμολογίας, την κινητικότητα των προαγώγιμων υπαλλήλων [...].

3. Οι επιτροπές προαγωγών καταρτίζουν τον πίνακα των υπαλλήλων των οποίων προτείνεται η προαγωγή, στον οποίο οι προτεινόμενοι κατατάσσονται κατά σειρά προτεραιότητας.»

4 Το άρθρο 2 του παραρτήματος της εσωτερικής οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Οι επιτροπές διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως 22 μονάδων, οι οποίες είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν ώστε να ληφθούν υπόψη ιδίως:

- η επαγγελματική κινητικότητα με πρωτοβουλία του προαγώγιμου υπαλλήλου,

- η άσκηση καθηκόντων υψηλότερου βαθμού χωρίς χορήγηση ad interim στον υπάλληλο,

- η τελειοποίηση νέων διαδικασιών για την αύξηση της αποδοτικότητας της εργασίας.»

- 5 Το σημείο II, στοιχείο c, της δηλώσεως που έχει επισυναφθεί στην απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1992 έχει ως εξής:

«Οι επιτροπές προαγωγών αποφασίζουν βάσει των πινάκων στους οποίους περιλαμβάνονται όλοι οι προαγώγιμοι υπάλληλοι, υπό την έννοια του άρθρου 45 του ΚΥΚ, και τους οποίους καταρτίζει η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών Υπηρεσιών, καθώς και βάσει των στοιχείων που περιέχονται στις προτάσεις που τους διαβιβάζει ενδεχομένως κάθε γενικός διευθυντής [...]»

Ιστορικό της διαφοράς

- 6 Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ανέλαβε υπηρεσία στο Κοινοβούλιο, στις 14 Ιανουαρίου 1982, ως υπάλληλος διοικήσεως βαθμού Α 7. Τοποθετήθηκε στη γραμματεία της επιτροπής οικονομικών και νομισματικών υποθέσεων της Γενικής Διευθύνσεως «Επιτροπές και αντιπροσωπείες» (ΓΔ II). Την 1η Απριλίου 1984 προήχθη στον βαθμό Α 6 και την 1 Ιανουαρίου 1993 στον βαθμό Α 5.
- 7 Από την 1η Οκτωβρίου 1997 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1998, ο προσφεύγων αποσπάστηκε στην Τράπεζα της Αγγλίας. Επανήλθε στη γραμματεία της επιτροπής οικονομικών και νομισματικών υποθέσεων την 1η Οκτωβρίου 1998.
- 8 Κατά την περίοδο προαγωγών 1998, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) προέβλεψε τη δυνατότητα προαγωγής οκτώ υπαλλήλων στον βαθμό Α 4. Στον πίνακα προαγώγιμων υπαλλήλων που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, ο προσφεύγων τοποθετήθηκε στην έβδομη θέση μαζί με δύο άλλους συναδέλφους του που συγκέντρωσαν την ίδια βαθμολογία, ήτοι 71 μονάδες, από τις

οποίες 59 προέρχονταν από την έκθεση βαθμολογίας του και 12 από την ηλικία και την αρχαιότητα.

- 9 Με σημείωμα της 5ης Ιουνίου 1998, η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού ζήτησε από τους γενικούς διευθυντές να υποβάλουν, ενόψει των εργασιών των επιτροπών προαγωγών, συστάσεις για να διευκολυνθούν οι αποφάσεις των επιτροπών αυτών. Σύμφωνα με το σημείωμα αυτό, «οι συστάσεις αυτές θα καλύπτουν κάθε πρόσφατο ουσιαστικό στοιχείο που δεν περιέχεται στις εκθέσεις βαθμολογίας». Το σημείωμα προέβλεπε επίσης ότι ο αριθμός των συστάσεων έπρεπε να μην υπερβαίνει το 20 % των προαγωγίμων υπαλλήλων σε κάθε γενική διεύθυνση.
- 10 Στο πλαίσιο των συστάσεων αυτών, ο προσφεύγων τοποθετήθηκε στην έβδομη θέση του πίνακα που κατάρτισε η γενική του διεύθυνση, θέση για την οποία δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη η σύσταση που τον αφορούσε, διότι άλλως δεν θα τηρούνταν το προαναφερθέν όριο του 20 %.
- 11 Στις 30 Ιουνίου 1998, η επιτροπή προαγωγών για την κατηγορία Α (στο εξής: επιτροπή προαγωγών) κατάρτισε πίνακα οκτώ υπαλλήλων, τους οποίους πρότεινε στην ΑΔΑ για να προαχθούν στον βαθμό Α 4. Το όνομα του προσφεύγοντος δεν περιλαμβανόταν στον πίνακα αυτόν.
- 12 Στις 23 Σεπτεμβρίου 1998, η ΑΔΑ αποφάσισε να προαγάγει τους υπαλλήλους που είχε προτείνει η επιτροπή προαγωγών. Η απόφαση αυτή δημοσιοποιήθηκε στις 21 Οκτωβρίου 1998. Μεταξύ των προαχθέντων ήταν και τέσσερις υποψήφιοι που είχαν συγκεντρώσει λιγότερες μονάδες από τον προσφεύγοντα (οι τρεις είχαν συγκεντρώσει 70,75 μονάδες και ο τέταρτος 69,75). Επιπλέον, δύο από τους τέσσερις αυτούς υποψηφίους συγκέντρωσαν μικρότερο αριθμό μονάδων από τον προσφεύγοντα με βάση τις εκθέσεις βαθμολογίας.

- 13 Με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 1999, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στις 20 Ιανουαρίου 1999, ο προσφεύγων υπέβαλε ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, με την οποία ζήτησε από την ΑΔΑ να αναθεωρήσει την απόφασή της περί καταρτίσεως του πίνακα προαγωγών για το έτος 1998 και να συμπεριλάβει το όνομά του στον πίνακα αυτόν.
- 14 Με απόφαση της 31ης Μαΐου 1999, η ΑΔΑ απέρριψε την ένσταση αυτή.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 22 Ιουλίου 1999, ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή-αγωγή.
- 16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) προχώρησε στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο κάλεσε το Κοινοβούλιο να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα, ιδίως δε τα πρακτικά της από 30 Ιουνίου 1998 συνεδριάσεως της επιτροπής προαγωγών (στο εξής: πρακτικά), και να απαντήσει εγγράφως σε ορισμένες ερωτήσεις πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Το Κοινοβούλιο ικανοποίησε τα αιτήματα αυτά.
- 17 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 12ης Δεκεμβρίου 2000.

18 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου περί μη προαγωγής του στον βαθμό Α 4 κατά την περίοδο προαγωγών 1998,
- να ακυρώσει την από 31 Μαΐου 1999 απόφαση του Κοινοβουλίου περί απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε στις 18 Ιανουαρίου 1999,
- επικουρικώς, να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να του καταβάλει το ποσό των 100 000 βελγικών φράγκων (BEF) ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη,
- να καλέσει το Κοινοβούλιο να προσκομίσει τα πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής προαγωγών σχετικά με τις προαγωγές στον βαθμό Α 4 για την περίοδο προαγωγών 1998,
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

19 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

- κατά συνέπεια, να απορρίψει το αίτημα του προσφεύγοντος περί ικανοποίησης της ηθικής βλάβης,

- να αποφανθεί κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως

- 20 Προς υποστήριξη του αιτήματός του περί ακυρώσεως, ο προσφεύγων προβάλλει ένα και μοναδικό λόγο, ο οποίος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και της εσωτερικής οδηγίας και υποδιαιρείται σε τρία σκέλη. Με το πρώτο σκέλος υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, δεν έγινε ορθή συγκριτική εξέταση των προσόντων του με τα προσόντα των λοιπών προαγωγίμων υπαλλήλων. Με το δεύτερο σκέλος ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα κριτήρια στα οποία στηρίζονται οι συστάσεις των γενικών διευθύνσεων είναι παράνομα. Με το τρίτο σκέλος αμφισβητεί την ορθότητα της κατανομής των 22 επιπλέον μονάδων που προβλέπει το άρθρο 2 του παραρτήματος της εσωτερικής οδηγίας. Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων προέβαλε νέο ισχυρισμό σχετικό με τη συμμετοχή στη συνεδρίαση της 30ής Ιουνίου 1998 της επιτροπής προαγωγών ατόμου που δεν είχε προς τούτο αρμοδιότητα.
- 21 Με το δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων υποστήριξε περαιτέρω ότι το γεγονός ότι ελήφθησαν υπόψη κατά την επίμαχη διαδικασία προαγωγών οι συστάσεις των γενικών διευθύνσεων εσπερείο νόμιμο ερείσματος. Με το υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων παραιτήθηκε από την αιτίαση αυτή.
- 22 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να εξεταστεί κατ' αρχάς το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 23 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η επίδικη διαδικασία προαγωγών είναι παράνομη, διότι η επιτροπή προαγωγών περιορίστηκε στη συγκριτική εξέταση των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων για τους οποίους υπήρχαν συστάσεις των γενικών διευθύνσεων εντός του ορίου του 20 %. Επισημαίνει ότι, λόγω του ορίου αυτού, η γενική του διεύθυνση μπορούσε να διατυπώσει συστάσεις μόνο για τέσσερις υπαλλήλους. Επειδή δε ο προσφεύγων βρισκόταν στην έβδομη θέση του πίνακα των υπαλλήλων που πρότεινε η γενική του διεύθυνση, η επιτροπή προαγωγών δεν εξέτασε την περίπτωση του, κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Επομένως, σύμφωνα με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαρτίου 1999, Τ-76/98, Hamptaux κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ. Υπ. 1999, σ. I-A-59 και II-303, σκέψεις 39 έως 51), οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν.
- 24 Με το υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων προσθέτει ότι το Κοινοβούλιο, επικαλούμενο ότι η διαφορά των μονάδων μεταξύ της εκθέσεως βαθμολογίας του και των εκθέσεων δύο προαχθέντων υπαλλήλων αποτελεί «ουσιαστική ισοβαθμία», παραβλέπει το γεγονός ότι προήχθησαν δύο υποψήφιοι, μολονότι είχαν χαμηλότερη βαθμολογία από τον προσφεύγοντα.
- 25 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι τα προσόντα του προσφεύγοντος αποτέλεσαν αντικείμενο νομότυπης και εμπειροστατωμένης συγκριτικής εξέτασεως. Υποστηρίζει ότι οι υπάλληλοι που προήχθησαν κατόπιν της εξέτασεως αυτής υπερερούσαν έναντι των λοιπών υποψηφίων, περιλαμβανομένου του προσφεύγοντος. Περαιτέρω, ο προσφεύγων δεν προβάλλει κανένα στοιχείο από το οποίο να συνάγεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της ΑΔΑ (απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Δεκεμβρίου 1999, Τ-143/98, Cendrowicz κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 1999, σ. I-A-273 και II-1341, σκέψεις 60 έως 67).
- 26 Το Κοινοβούλιο δεν αμφισβητεί ότι η επιτροπή προαγωγών έλαβε εκτενώς υπόψη τις συστάσεις των γενικών διευθύνσεων, σύμφωνα με την απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1992 και την ανακοίνωση της 18ης Οκτωβρίου 1995. Εντούτοις, η επιτροπή προαγωγών, μολονότι έλαβε υπόψη την κατάταξη των προαγώγιμων

υπαλλήλων στον πίνακα που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, έλαβε επίσης υπόψη άλλα στοιχεία, όπως είναι η επαγγελματική κινητικότητα, η άσκηση ενδεχομένως καθηκόντων ανωτέρου επιπέδου και η τελειοποίηση νέων διαδικασιών με σκοπό την αποδοτικότητα της εργασίας.

- 27 Το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι η επιτροπή προαγωγών, αφού εξέτασε τις περιπτώσεις όλων των υπαλλήλων που κατείχαν πρόσφορη θέση στον πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων, περιλαμβανομένου του προσφεύγοντος, υπέβαλε στην ΑΔΑ τον πίνακα των υπαλλήλων τους οποίους πρότεινε για προαγωγή. Συναφώς, τονίζει ότι τόσο η κατάρτιση του πίνακα προαγώγιμων υπαλλήλων όσο και οι διαβουλεύσεις και προτάσεις της επιτροπής προαγωγών αποτελούν απλώς ενδιάμεσα και προκαταρκτικά στάδια της τελικής απόφασης της ΑΔΑ.
- 28 Εν προκειμένω, η ΑΔΑ έλαβε την τελική απόφαση περί προαγωγής, αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της, δηλαδή τον πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, τις εκτιμήσεις και προτάσεις της επιτροπής προαγωγών, τις συστάσεις και προτάσεις των γενικών διευθύνσεων και κάθε άλλο πρόσφορο σχετικό στοιχείο.
- 29 Περαιτέρω, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η συγκριτική αξιολόγηση με βάση τις εκθέσεις βαθμολογίας αποδεικνύει ότι από τους οκτώ προαχθέντες οι έξι συγκέντρωναν ίση ή υψηλότερη βαθμολογία από αυτήν του προσφεύγοντος. Όσον αφορά τους δύο άλλους προαχθέντες, η διαφορά μονάδων υπέρ του προσφεύγοντος ήταν, μετά από εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή, στη μία περίπτωση μόλις 0,25 μονάδες και στην άλλη περίπτωση μία μονάδα. Συνεπώς, στην ουσία επρόκειτο για «ουσιαστική ισοβαθμία». Επιπλέον, ο ένας από τους δύο αυτούς υπαλλήλους ασκούσε καθήκοντα ανωτέρου επιπέδου και ήταν ο μοναδικός που η γενική του διεύθυνση είχε προτείνει κατά προτεραιότητα για προαγωγή. Όσον αφορά τον άλλο υπάλληλο, προτάθηκε στη δεύτερη θέση, αλλά, σύμφωνα με τη γενική του διεύθυνση, το επίπεδο των αρμοδιοτήτων του δικαιολογούσε απόλυτη προτεραιότητα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 30 Κατά πάγια νομολογία, για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο αποφάσεως περί προαγωγής προβλεπομένης στο άρθρο 45 του ΚΥΚ, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και, στον τομέα αυτό, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή πρέπει να περιορίζεται στο αν η διοίκηση, ενόψει των μέσων που την οδήγησαν στην εκτίμησή της, παρέμεινε εντός μη δυναμένων να επικριθούν ορίων και δεν χρησιμοποίησε την εξουσία της κατά προδήλωσ εσφαλμένο τρόπο. Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την ΑΔΑ στην εκτίμησή του όσον αφορά τις ικανότητες και τα προσόντα των υπαλλήλων (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1999, T-283/97, *Thinus κατά Επιτροπής*, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-69 και II-353, σκέψη 42).
- 31 Από το κείμενο του άρθρου 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ προκύπτει σαφώς ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγών, η ΑΔΑ οφείλει να πραγματοποιεί την επιλογή της βάσει συγκριτικής εξετάσεως των εκθέσεων βαθμολογίας και των αντίστοιχων προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων. Προς τούτο, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ διαθέτει βάσει του ΚΥΚ την εξουσία να προβαίνει σε μια τέτοια εξέταση σύμφωνα με τη διαδικασία ή τη μέθοδο που κρίνει ως την πλέον προσηκουσα (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000, T-22/99, *Rose κατά Επιτροπής*, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-27 και II-115, σκέψη 55).
- 32 Ωστόσο, η διακριτική ευχέρεια που αναγνωρίζεται στη διοίκηση περιορίζεται από την ανάγκη διεξαγωγής συγκριτικής εξέτασεως των προσόντων των υποψηφίων με προσοχή και αμεροληψία, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Στην πράξη, η εξέταση αυτή πρέπει να διενεργείται με ίσους όρους και βάσει συγκρίσιμων πληροφοριακών στοιχείων (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, T-157/98, *Oliveira κατά Κοινοβουλίου*, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-163 και σ. II-851, σκέψη 35). Επιπλέον, μόνον επικουρικώς μπορεί η ΑΔΑ να λαμβάνει υπόψη την αρχαιότητα και την ηλικία των υποψηφίων στον βαθμό ή στην υπηρεσία (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 1998, T-221/96, *Manzo-Tafaro κατά Επιτροπής*, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-115 και II-307, σκέψη 17).

- 33 Περαιτέρω, η έκθεση βαθμολογίας συνιστά απαραίτητο στοιχείο εκτιμήσεως, οσάκις η σταδιοδρομία του υπαλλήλου λαμβάνεται υπόψη από την ιεραρχική εξουσία (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, T-234/97, Rasmussen κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-507 και II-1533, σκέψη 36). Εξάλλου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι μια προηγούμενη εξέταση των φακέλων των προαγώγιμων υπαλλήλων, στο εσωτερικό κάθε γενικής διεύθυνσεως, δεν μπορεί να εμποδίσει την καλώς εννοούμενη συγκριτική εξέταση των προσόντων τους και εμπίπτει, αντιθέτως, στην αρχή της χρηστής διοικήσεως. Ωστόσο, έχει επίσης κριθεί ότι η προηγούμενη εξέταση στο πλαίσιο των γενικών διευθύνσεων δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να υποκαταστήσει τη συγκριτική εξέταση την οποία πρέπει εν συνεχεία να πραγματοποιήσει, όταν προβλέπεται, η επιτροπή προαγωγών. Έκαστος υπάλληλος δυνάμενος να προαχθεί δικαιούται συνεπώς να αναμένει ότι τα προσόντα του θα συγκριθούν με εκείνα των λοιπών προαγώγιμων για τον σχετικό βαθμό υπαλλήλων, στο πλαίσιο της επιτροπής προαγωγών (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Rose κατά Επιτροπής, σκέψεις 56 και 57).
- 34 Επιπλέον, προκειμένου να μην καταστεί άνευ αντικειμένου η συγκριτική εξέταση των προσόντων του συνόλου των προαγώγιμων υπαλλήλων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η ΑΔΑ περιορίζεται στην εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν την καλύτερη κατάταξη στους πίνακες που καταρτίζουν οι διάφορες γενικές διευθύνσεις (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Rose κατά Επιτροπής, σκέψη 59).
- 35 Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται πάραυτα η παρατήρηση ότι υφίσταται μια δέσμη επαρκώς συγκλινουσών ενδείξεων, ώστε να συναχθεί, στην υπό κρίση περίπτωση, η απουσία πραγματικής συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων όλων των προαγώγιμων υπαλλήλων.
- 36 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, όταν ξεκίνησε η επίδικη διαδικασία προαγωγών, 54 υπάλληλοι του Κοινοβουλίου ήταν προαγώγιμοι για τον βαθμό Α 4. Η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού κατάρτισε πίνακα των υπαλλήλων αυτών, τους οποίους κατέταξε με φθίνουσα σειρά ανάλογα με τις μονάδες που συγκέντρωσαν βάσει των

εκθέσεων βαθμολογίας τους, εφαρμόζοντας στη μικτή βαθμολογία τον διορθωτικό συντελεστή που υπολογίζει κάθε γενική διεύθυνση ανάλογα με την ηλικία και την αρχαιότητα. Το σύνολο των μονάδων που συγκέντρωσαν οι 33 πρώτοι υπάλληλοι του πίνακα αυτού ποικίλλει από 73 έως 69,00.

Συνοπτικός πίνακας προαγώγιμων υπαλλήλων
τον οποίο κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού την 1.1.1998

Κατηγορία: A Βαθμός: 5

Προαγώγιοι: 54

A/A	Όνομα Επώνυμο	ΓΔ	Μικτή βαθμολογία	Διορθωτικός συντελεστής	Συνολική βαθμολογία	Γενικό σύνολο
1	CC	II	59	0,00	59,00	73,00
2	KC	II	60	0,00	60,00	72,00
3	CCH	III	59	0,00	59,00	71,75
4	PF	IV	58	-0,25	57,75	71,75
5	BK	SJ	58	0,75	58,75	71,25
6	HHG	II	58	0,00	58,00	71,25
7	FN	II	60	0,00	60,00	71,00
8	Caravelis	II	59	0,00	59,00	71,00
9	AD	II	59	0,00	59,0	71,00
11	FP	I	59	0,75	59,75	70,75
12	WP	IV	59	-0,25	58,75	70,75
15	DSDI	V	57	1,00	58,00	70,75
25	RQJL	SJ	59	0,75	59,75	69,75
27	AG	I	58	0,75	58,75	69,75
33	VHJ	IV	60	-1,00	59,00	69,00

Συνολική βαθμολογία = μικτή βαθμολογία x διορθωτικό συντελεστή υπολογιζόμενο ανά ΓΔ.

Γενικό σύνολο = συνολική βαθμολογία + ηλικία + αρχαιότητα.

37 Επιπλέον, κάθε γενική διεύθυνση διατύπωσε συστάσεις για τους προακτέους υπαλλήλους. Η Γενική Διεύθυνση «Προεδρία» (ΓΔ Ι) διατύπωσε δύο συστάσεις, πρώτον, για τον FP και, δεύτερον, για τον AG. Η Γενική Διεύθυνση «Επιτροπές και αντιπροσωπίες» (ΓΔ ΙΙ) πρότεινε επτά υπαλλήλους, ήτοι, κατά φθίνουσα σειρά, τους KC, FN, CC, VARJ, HHG, AD και, τέλος, τον προσφεύγοντα. Η Γενική Διεύθυνση «Πληροφόρηση/Δημόσιες σχέσεις» (ΓΔ ΙΙΙ) πρότεινε τρεις υπαλλήλους: τον CCH στην πρώτη θέση, τον LJ στη δεύτερη και τον SPJ στην τρίτη. Η Γενική Διεύθυνση «Μελέτες» (ΓΔ ΙV) πρότεινε τέσσερις υπαλλήλους, ήτοι, κατά φθίνουσα σειρά τους PF, τη WP, τον LA και τον PF. Η Γενική Διεύθυνση «Προσωπικό/ Προϋπολογισμός/Οικονομικές υπηρεσίες» (ΓΔ V) πρότεινε τρεις υπαλλήλους: την DSDI στην πρώτη θέση, τον PP στη δεύτερη και τον PR στην τρίτη. Οι Γενικές Διευθύνσεις «Διοίκηση» (ΓΔ VI) και «Μετάφραση/Γενικές Υπηρεσίες» (ΓΔ VII) καθώς και η Νομική Υπηρεσία πρότειναν αντίστοιχα τους VHJ, BM και RQL.

38 Πάντως, από τα πρακτικά της επιτροπής προαγωγών προκύπτει ότι οι συστάσεις των γενικών διευθύνσεων ήταν «παραδεκτές μόνον εντός του ορίου του 20 % των [προαγώγιμων υπαλλήλων]». Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι μόνο δεκατέσσερις συστάσεις, ήτοι οι δύο που διατύπωσε η ΓΔ Ι, τέσσερις από τις επτά που υπέβαλε η ΓΔ ΙΙ, δύο από τις τρεις που διατύπωσε η ΓΔ ΙΙΙ, δύο από τις τέσσερις που υπέβαλε η ΓΔ ΙV, μία από τις τρεις που διατύπωσε η ΓΔ V και οι συστάσεις των ΓΔ VI, VII και της Νομικής Υπηρεσίας θεωρήθηκαν παραδεκτές και ελήφθησαν υπόψη από την επιτροπή προαγωγών κατά την επίδικη διαδικασία προαγωγών. Συνεπώς, από την αρχή της διαδικασίας αυτής, η επιτροπή προαγωγών έκρινε «απαραράδεκτες» τις συστάσεις για τους λοιπούς προαγώγιμους υπαλλήλους, περιλαμβανομένου του προσφεύγοντος. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι, παρά τη σύντομη παρατήρηση, στο τέλος των πρακτικών, ότι «η επιτροπή εξέτασε επίσης τους λοιπούς [προαγώγιμους υπαλλήλους] που κατείχαν πρόσφορη θέση», στα πρακτικά αυτά ουδεμία αναφορά γίνεται στα ονόματα των υπαλλήλων που βρίσκονταν εκτός του ορίου του 20 %. Υπό τις συνθήκες αυτές, από μια πρώτη ανάγνωση των εν λόγω πρακτικών προκύπτει ότι η επιτροπή προαγωγών δεν έλαβε υπόψη τα προσόντα του προσφεύγοντος κατά την επίδικη περίοδο προαγωγών.

39 Επιπλέον, από τα πρακτικά της επιτροπής προαγωγών προκύπτει ότι αυτή κατάρτισε στη συνέχεια, στηριζόμενη στις δεκατέσσερις συστάσεις που θεωρήθηκαν

«παραδεκτές», έναν πρώτο πίνακα με τους υπαλλήλους που βρίσκονταν στην πρώτη θέση των συστάσεων της γενικής τους διεύθυνσεως ή της υπηρεσίας τους. Μετά το πέρας της συγκρίσεως των προσόντων των εν λόγω υπαλλήλων, τέσσερις από αυτούς επιλέχθηκαν και προτάθηκαν για προαγωγή, ήτοι οι KC, CCH, FP και RQJL. Σημειωτέον ότι τα ονόματα των υπαλλήλων αυτών περιέχονταν στη δεύτερη, τρίτη, ενδέκατη και εικοστή πέμπτη θέση αντιστοίχως του πίνακα της Γενικής Διεύθυνσεως Προσωπικού. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατ' εφαρμογή της μεθόδου συγκρίσεως που ακολούθησε η επιτροπή προαγωγών, τα προσόντα του RQJL συγκρίθηκαν με αυτά του KC, μολονότι ο πρώτος βρισκόταν 23 θέσεις μετά τον KC στον πίνακα που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού. Φαίνεται ότι ο RQJL περιελήφθη στον πρώτο πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων που κατάρτισε η επιτροπή προαγωγών, διότι ήταν ο μοναδικός υπάλληλος τον οποίο πρότεινε η Νομική Υπηρεσία. Ακολούθως, η επιτροπή προαγωγών κατάρτισε ένα δεύτερο πίνακα προαγώγιμων υπαλλήλων, αποτελούμενο από τέσσερα ονόματα, αφού συνέκρινε τα προσόντα των υπαλλήλων που είχαν προταθεί στη δεύτερη ή τρίτη θέση από τη γενική διεύθυνση ή την υπηρεσία τους με τα προσόντα δύο υπαλλήλων που περιέχονταν στον πρώτο της πίνακα, των οποίων όμως η κατάσταση είχε μείνει «μετέωρη προκειμένου να πραγματοποιηθεί περαιτέρω συγκριτική εξέταση».

- 40 Μετά το πέρας της διαδικασίας ενώπιον της επιτροπής προαγωγών, η επιτροπή πρότεινε για προαγωγή οκτώ υπαλλήλους, ήτοι αυτούς που βρίσκονταν στην πρώτη, δεύτερη, τρίτη, έβδομη, ενδέκατη, δωδέκατη, δέκατη πέμπτη και εικοστή πέμπτη θέση του πίνακα που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού. Επιβάλλεται εκ νέου η διαπίστωση ότι τα ονόματα των λοιπών προαγώγιμων υπαλλήλων, ακόμη και αυτά που αναφέρονταν πριν από το όνομα του υπαλλήλου που κατείχε την εικοστή πέμπτη θέση στον προαναφερθέντα πίνακα, περιλαμβανομένου του ονόματος του προσφεύγοντος, δεν αναφέρονται στα πρακτικά της επιτροπής προαγωγών. Τα πρακτικά αυτά, μολονότι περιέχουν πολύ λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τους υπαλλήλους για τους οποίους διατυπώθηκαν συστάσεις εντός του ορίου του 20 % που όρισε το σημείωμα της 5ης Ιουνίου 1998, αναφέρουν μόνον πολύ συνοπτικά και γενικά τους λοιπούς προαγώγιμους υπαλλήλους. Όσον αφορά τον προσφεύγοντα, προκύπτει ότι βρισκόταν στην έβδομη θέση του πίνακα που κατάρτισε η γενική του διεύθυνση στο πλαίσιο των συστάσεων προς την επιτροπή προαγωγών, ήτοι πέραν του προαναφερθέντος ορίου. Συνεπώς, παρά το γεγονός ότι, με γενικό σύνολο 71 μονάδων, τοποθετήθηκε μαζί με δύο άλλους υποψηφίους στην έβδομη θέση του

πίνακα που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, τα προσόντα του δεν συγκρίθηκαν, για παράδειγμα, με αυτά του RQJL, ο οποίος, με γενικό σύνολο 69,75 μονάδες, τοποθετήθηκε στην εικοστή πέμπτη θέση του πίνακα αυτού.

- 41 Συνεπώς, στην πραγματικότητα, η συγκριτική εξέταση που πραγματοποίησε η επιτροπή προαγωγών αφορούσε μόνον τα προσόντα των υπαλλήλων για τους οποίους διατυπώθηκαν συστάσεις εντός του ορίου του 20 % των προαγώγιμων υπαλλήλων ανά γενική διεύθυνση. Συγκεκριμένα, οι συστάσεις των γενικών διευθύνσεων, και ειδικότερα η σειρά προτεραιότητας, αντί να αποτελέσουν συμπληρωματικό πληροφοριακό στοιχείο που έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά τη σύγκριση των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων, οδήγησαν στον περιορισμό της συγκριτικής εξέτασης στους εν λόγω δεκατέσσερις υπαλλήλους. Μόνον ο καθοριστικός ρόλος των συστάσεων στη διαδικασία προαγωγών μπορεί να εξηγήσει πώς, κατά το αρχικό στάδιο της συγκρίσεως των προσόντων των προαγώγιμων υπαλλήλων, αποτέλεσαν αντικείμενο συγκριτικής εξετάσεως τα προσόντα των υπαλλήλων που βρίσκονταν στη δεύτερη, τρίτη, ενδέκατη και εικοστή πέμπτη θέση του πίνακα προαγώγιμων υπαλλήλων που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, ενώ αποκλείστηκαν τα ονόματα υπαλλήλων που βρίσκονταν μάλιστα μεταξύ των οκτώ πρώτων του πίνακα αυτού. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η επιτροπή προαγωγών δεν συνέκρινε τα προσόντα όλων των προαγώγιμων υπαλλήλων και δεν έλαβε υπόψη όλες τις εκθέσεις βαθμολογίας των υπαλλήλων αυτών, μολονότι αποτελούν αναγκαίο στοιχείο αξιολογήσεως.
- 42 Το Κοινοβούλιο ισχυρίστηκε, τόσο με τα υπομνήματά του όσο και στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι ο πίνακας που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού καθώς και οι διαβουλεύσεις και προτάσεις της επιτροπής προαγωγών αποτελούν απλώς ενδιάμεσα και προκαταρκτικά στάδια της τελικής απόφασεως περί προαγωγής και ότι η ΑΔΑ έλαβε την απόφαση αυτή αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της, δηλαδή τον προαναφερθέντα πίνακα, τις εκτιμήσεις και προτάσεις της επιτροπής προαγωγών, τις συστάσεις και προτάσεις των γενικών διευθύνσεων και κάθε άλλο πρόσφορο σχετικό στοιχείο.

- 43 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ οφείλει να λάβει υπόψη τον πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων που καταρτίζει η επιτροπή προαγωγών, ακόμη και αν κρίνει ότι οφείλει να παρεκκλίνει (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1992, T-25/90, Schönhepp κατά ΟΚΕ, Συλλογή Υπ.Υπ. 1992, σ. II-63, σκέψη 28). Εν προκειμένω, η ΑΔΑ αποφάσισε να προαγάγει τους υπαλλήλους που πρότεινε η επιτροπή προαγωγών. Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Κοινοβούλιο επιβεβαίωσε ότι η ΑΔΑ, εν προκειμένω ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου, είχε στη διάθεσή της τις εκθέσεις βαθμολογίας των προαγώγιμων υπαλλήλων, τον πίνακα των προαγώγιμων υπαλλήλων που κατάρτισε η Γενική Διεύθυνση Προσωπικού, τις συστάσεις των γενικών διευθύνσεων, τα πρακτικά και τις προτάσεις της επιτροπής προαγωγών. Συνεπώς, η ΑΔΑ γνώριζε όχι μόνον τα δύο τελευταία αυτά στοιχεία, αλλά επίσης τον τρόπο με τον οποίο η επιτροπή προαγωγών αξιολόγησε τα προσόντα των προαγώγιμων υπαλλήλων. Ελλείψει αντιθέτων ενδείξεων, συνάγεται ότι η ΑΔΑ επέλεξε, για την προαγωγή στον βαθμό Α 4, τους υπαλλήλους που επέλεξε και η επιτροπή προαγωγών, ακολουθώντας την ίδια διαδικασία ή μέθοδο συγκρίσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, εναπέκειται στο Κοινοβούλιο να αποδείξει ότι οι διαδικαστικές πλημμέλειες ενώπιον της επιτροπής προαγωγών δεν νόθευσαν το τελικό αποτέλεσμα της επίδικης διαδικασίας προαγωγών και ότι η ΑΔΑ εφάρμοσε μέθοδο συγκρίσεως διαφορετική από εκείνη της εν λόγω επιτροπής και συνέκρινε πράγματι τα προσόντα όλων των προαγώγιμων υπαλλήλων.
- 44 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Κοινοβούλιο ουδεμία απόδειξη προσκόμισε για το ότι η ΑΔΑ προέβη σε πραγματική σύγκριση των προσόντων όλων των προαγώγιμων υπαλλήλων. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο δεν εξηγεί πώς η ΑΔΑ προήγαγε ακριβώς αυτούς τους υπαλλήλους που πρότεινε η επιτροπή προαγωγών, χρησιμοποιώντας μέθοδο συγκρίσεως των προσόντων, κατά τον ισχυρισμό του, διαφορετική από αυτή της εν λόγω επιτροπής.
- 45 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι διαδικασίες τόσο ενώπιον της επιτροπής προαγωγών όσο και ενώπιον της ΑΔΑ πρέπει να θεωρηθούν μη σύννομες, καθόσον δεν υπήρξε συγκριτική εξέταση των προσόντων όλων των προαγώγιμων υπαλλήλων.

- 46 Επομένως, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση του Κοινοβουλίου περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό Α 4 κατά την περίοδο προαγωγών 1998, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το βάσιμο των λοιπών σκελών του λόγου ακυρώσεως που προέβαλε ο προσφεύγων ούτε τον νέο ισχυρισμό που προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Επί του αιτήματος περί ικανοποίησης της ηθικής βλάβης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 47 Επικουρικώς, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να του καταβάλει το ποσό των 100 000 βελγικών φράγκων (BEF) προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη από το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο δεν ζήτησε εγκαίρως από την Τράπεζα της Αγγλίας στοιχεία σχετικά με τα επαγγελματικά του προσόντα κατά το διάστημα της αποσπάσεώς του, ήτοι από 1 Οκτωβρίου 1997 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1998, ενώ, για την ίδια περίοδο, πραγματοποίησε συγκριτική αξιολόγηση των επαγγελματικών προσόντων των λοιπών προαγώγιμων υπαλλήλων, ενόψει της καταρτίσεως των συστάσεων. Στο υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το αίτημα αυτό είναι παραδεκτό.
- 48 Το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι το αίτημα περί ικανοποίησης της ηθικής βλάβης είναι απαράδεκτο. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι ο προσφεύγων δεν απέδειξε την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς, πραγματικής ζημίας και αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συγκριτικής αξιολογήσεως της επαγγελματικής αποδόσεως κατά τη διάρκεια της αποσπάσεως και του καθορισμού της σειράς προτεραιότητας στις συστάσεις της

γενικής του διευθύνσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1992, T-165/89, *Plug κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1992, σ. II-367).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 49 Χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το παραδεκτό του αιτήματος περί ικανοποίησης της ηθικής βλάβης, ακόμη δε και αν υποτεθεί ότι ο προσφεύγων υπέστη ζημία, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η ακύρωση της αποφάσεως περί μη προαγωγής αποτελεί, εν πάση περιπτώσει, επαρκή και πρόσφορη αποκατάσταση της εν λόγω ζημίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Μαρτίου 2000, T-10/99, *Nuñez κατά Επιτροπής*, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-47 και II-203, σκέψη 48).
- 50 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα περί καταβολής εκ μέρους του Κοινοβουλίου ποσού ύψους 100 000 BEF για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο προσφεύγων.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 51 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων διατύπωσε σχετικό αίτημα και το Κοινοβούλιο ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Κοινοβουλίου περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό Α 4 κατά την περίοδο προαγωγών 1998.**
- 2) Απορρίπτει την αγωγή περί χρηματικής ικανοποίησης.**
- 3) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαΐου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Η Πρόεδρος

P. Lindh